

# Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 19

Utgitt 12 mai.

1909

## Bruksregler

30 april.

### for Tingelstads bygdealmemming,

approbert av Landbruksdepartementet 30 april 1909.

1. Almenningsstyret har at bedømme billigheten av de bruksberettigedes aarlige forlangende av trævirke fra almenningen, at bevilge, nedsætte eller efter omstændighetene negte de forlangte kvanta. Styret bestemmer endvidere, i hvilken skogtrakt det forlangte virke skal tages. For at erhverve det fornødne lokalkjendskap har styret enten samlet eller ved av sin egen midte dertil utnævnte mænd jevnlig og mindst hvert andet aar at foreta befaringer i skogen.

Paa disse og andre reiser i almenningens anliggender har bestyrelsen ret til at tilstaa vedkommende en kostgodtgjørelse av kr. 4,00 — fire kroner — pr. døgn og almindelig skyssgodtgjørelse.

Under selve skogbefaringen beregnes ingen skyssgodtgjørelse.

2. Senest tre uker før hugsttidens indtræden har styret at avholde møte til bevilgning av de bruksberettigedes behov ifølge § 1, hvilken blir at indføre i styrets bevilgningsprotokol, og har formanden snarest mulig at meddele skogvogterne utskrift av det bevilgede.

3. Styret har at paase, at skogvogterne i alle dele opfylder sine forpligtelser overensstemmende med de instrukser, som det paaligger styret at utfærdige. Det har derhos at foranstalte undersøkt og i tilfælde paatalt de misligheter, almenningen vedkommende, som av skogvogteren, av styrets medlemmer eller andre blir anmeldt, likesom det har at ansætte saavel som avskedige de fornødne betjenter, saasom skogvogtere, regnskapsfører, kasserer samt to revisorer. Ingen av disse funktionærer skal være medlem av almen-

30 april.

ningsstyret. Revisorerne vælges for 2 aar og uttræder vekselvis.

4. Den bruksberettigede skal, under opgivende av fuldt navn og eiendommens navn, gaards- og bruksnr., inden 14 april og 1 august til styret indmelde, hvad han for sig og sine husmænd ønsker utvist i den nærmeste hugsttermin, med forklaring om hvortil det agtes benyttet.
5. De bruksberettigedes tømmerhugst foregaar indtil videre ved den bruksberettigede selv efter blinkning av styret eller ved den, hvem dette maatte bemyndige. Blinkningen foregaar saaledes, at et tydelig merke blir igjensittende paa stubben, efterat træet er fældt, likesom merket paa træet sættes saa høit, at det gjenfindes paa stokken. Hvorledes det forøvrig blir at forholde med blinkningen, bestemmes av styret. Ved fældning av træer skal avhugget gjøres saa nær marken som mulig og aldrig over 11 cm. fra høieste rot, og bør fældningen av tømmertrær helst foregaa ved hjælp av sag.

Finder styret det heldigere for skogen, skal det være bemyndiget til at la hugst og lunning og, om det findes paakrævet, tillike fremdrift utføre av dertil leiede arbeidere, og bør hertil de bruksberettigede være fortrinsberettiget. Det saaledes fremdrevne virke fordeles i saa fald mellem de bruksberettigede, eller styret lar det sælge til disse overensstemmende med skoglovens § 58, dog uten inntægt for almenningsskassen. Styret kan endvidere indskrænke eller aldeles negte utvisning av materialer, hvis hugst vil være til særskilt skade for skogen.

6. Al anden hugst lar styret saavidt mulig utføre under ett for samtlige bruksberettigede ved dertil leiede arbeidere, og skal hertil de bruksberettigede være fortrinsberettiget. Til brændeved benyttes først og fremst tørt, top og vindfald samt simple trær, utjenlige til anden bruk. Al hugst foregaar under tilsyn av skogvogterne.
7. Ved hugst av gjærdestør skal alene undertrykte og uveksterlige trær benyttes.
8. Til sagtømmer skal træet utnyttes indtil 16 cm. i topmaal. Enhver stok forsyner den bruksberettigede med sit særskilte merke.
9. De i almenningen bruksberettigede sætter skal saavidt mulig erholde virket utvist i sin nærhet, forsaavidt ved og hustømmer angaar.
10. Enhver bruksberettiget er forpligtet til at la sit utviste virke hugge i første hugsttermin og hjemkjøre senest 1½ aar efter utvisningen. Flistømmer maa avhentes første vinter efter utvisningen og høvles, før det tar skade. Det

30 april.

- forbydes at gjensætte but paa stubben, at la træer bli staaende med prøveskoro eller at la nedfældte, til tømmer brukbare træer ligge uten at gjøre dem op. Over 2 aar gammelt virke kan styret overlate til en anden bruksberettiget eller realisere det til indtægt for almenningsskassen.
11. Tømmerhugst maa i regelen foretages i tidsrummet fra 15 september til 15 december. Hvis anden hugst skal foretages av de bruksberettigede selv, bør den foregaa i tidsrummet fra 15 mai til 31 juli.
  12. Det i almenningen huggede virke maa ikke gives en ringere anvendelse end den hvortil det ved indmeldelsen er opgit. Heller ikke maa nogetsomhelst virke eller hús av almenningssvirke overdrages eller overlates til andre uten styrets samtykke. Skurløn og høvling av takflis maa saaledes ikke utredes ved avstaaelse av bakhun eller flisplanker til sagbrukseiere.
  13. Det tillates ikke at benytte aavirke fra almenningen til fabrikkdrift eller anden industriel virksomhet.
  14. Almenningsstyret kan gi den, der herefter anvender staaltraad til gjærde, en passende godtgjørelse for indspart trævirke.
  15. Barkflækning og stetning samt hvilkensomhelst anden beskadigelse av træer er forbudt. Likesaa forbydes al unødig opblinkning av veier.
  16. Almenningsstyret skal være bemyndiget til, om det findes fornødent, at anvende endel av almenningens midler til grøftning, oprensning av bækkefar, saaning eller plantning, tilvirkning av brændtorv og torvstrø samt oparbeidelse og forbedring av vinterveier og opførelse av kjørehytter i almenningen.
  17. Salg av trævirke fra almenningen maa ikke finde sted, medmindre det kan ske uten krænkelse av de bruksberettigedes ret. Hvis det ikke av hensyn til skogens rationelle behandling findes paakrævet, maa av frisk skog ikke selges mindre træer end de, som 7 — syv — meter fra høieste jordbakke holder 21 — en og tyve — cm. i tvermaal.
  18. Overtrædelse av bestemmelserne i disse regler er belagt med straf.
  19. Ved nærværende reglers ikrafttræden ophører bruksreglerne for den tidligere Hadelands bygdealmenning at være gjældende for Tingelstads bygdealmenning.
-

5 mai.

## Regler

### angaaende jagt og fangst i Tingelstads bygdealmemming, Kristians amt,

approbert av Landbruksdepartementet den 5 mai 1909.

§ 1. Enhver, som vil drive jagt eller fangst i Tingelstads bygdealmemming, pligter at løse jagtkort. Jagtkortet hjemler dog ikke ret til at drive jagt efter elg. Det utstedes av almenningsbestyrelsen og lyder paa navn. Det gjælder for kalenderaaet og kan ikke overdrages.

Jagtkortet løses mot forskudsvis erlæggelse av følgende avgift:

- a) For beboere paa eiendom, som har bruksret i almenningen, kr. 0,50.
- b) For andre kr. 20,00.

§ 2. Almenningsbestyrelsen bestemmer for hvert aar, hvormange der skal kunne utstedes av de jagtkort hvorfor avgiften er bestemt under § 1 b.

§ 3. Jagtkortet maa under jagten eller fangsten medføres og forevises naarsomhelst det av nogen forlanges.

§ 4. Retten til jagt efter de elgsdyr som det i henhold til jagtlovens § 19 maatte bli tillatt aarlig at fælde i almenningen bortsættes for hvert aar av almenningsbestyrelsen ved anbud efter forutgaat fornøden bekjendtgjørelse.

§ 5. Overtrædelse av nærværende regler straffes efter straffelovens § 339.

§ 6. De av Landbruksdepartementet under 8 september 1903 approberte regler for jagt og fangst i Hadelands bygdealmemming ophæves forsaavidt angaar Tingelstads bygdealmemming.

6 mai.

## Bruksregler

### for Romedals bygdealmemming,

approbert av Landbruksdepartementet den 6 mai 1909.

§ 1. Bestyrelsen antar en skogbestyrer samt det fornødne antal skogvogtere til at forestaa skogdriften og føre specielt opsyn med skogen. Likesaa antages en regnskapsfører, der har at besørge almenningens indtægter i ret tid indkrævet eller inddrevet.

§ 2. En gang hver sommer utfører mindst 5 av bestyrelsens medlemmer i forening med skogbestyreren en besigtigelse av de forskjellige hugst-strækninger samt en saa stor del

av samtlige i bygdealmenningen liggende pladser og sætrer, at 6 mai. alle i løpet av 4 aar blir besigtiget.

§ 3. Forsaavidt almenningens indtægter ikke medgaar til opsynets lønninger, har bestyrelsen ret til derav at anvende, hvad den finder fornødent og gavnlig i almenningens anliggender, f. eks. skogkultur (grøftning, saaning, plantning), torvdrift, fløtbargjørelse av elver, istandsættelse av veier paa og til almenningen o. l.

Skulde yderligere midler haves, har styret adgang til at yde den, som frafalder bevilget ved, en passende godtgjørelse efter styrets skjøn.

§ 4. Inden 1 juni har enhver i almenningen bruksberettiget for sig selv saavel som for sine husmænd til skogbestyrelsen at indsende fortegnelse over de for aaret nødvendige træmaterialer, ledsaget av opgave over hvortil de skal brukes. Almenningsbestyrelsen gjennomgaar de indsendte forlangender og, forsaavidt det antages at nogen har forlangt mer end han til sit forbruk nødvendig behøver, eller det samlede rekvirerte kvantum overstiger hvad der uten skade eller forringelse av skogen aarlig kan avvirkes, reducerer bestyrelsen det forlangte kvantum efter bedste skjøn. Bestyrelsen kan likeledes indskrænke eller aldeles negte utvisning av materialer hvis hugst vil være til skade for skogen.

Undlater nogen hugstberettiget inden den anførte tidsfrist at gjøre ovennævnte anmeldelse, er han forpligtet til at betale dobbelt skogleie av brændeved og for alt andet materiale en fjerdedel mer i skogleie end for vedkommende virke ellers bestemt.

Efter 1 juli og 1 september mottages ingen indmeldelse av henholdsvis ved og hustømmer.

§ 5. For de bruksberettigede, der maatte staa tilrest for næstsidste eller tidligere aar med skogleje, betaling for forædlede materialer eller forskutte omkostninger, vil det bevilgede virke ikke bli utvist før det resterende beløp er betalt og da ogsaa kun, forsaavidt hugsten kan utføres inden almindelig hugsttid.

§ 6. Al hugst besørges av almenningskassen for vedkommendes regning.

§ 7. Ingen materialer maa gives ringere anvendelse end den hvortil de er bestemt, og maa disse avhentes snarest mulig. Blir rekvirerte materialer liggende over 2 vintre uten at bringes til sit bestemmelsessted, tilfalder de almenningen. Henligger materialer efter at være hjemkjørt saaledes, at de bedæres, pligter vedkommende at erstatte disses værdiforringelse.

§ 8. Til tilvirkning av tjære utfordres skriftlig tilladelse av almenningsbestyrelsen. Hugst- og brændeplads anvises av

6 mai. skogopsynet, i regelen i de fra bygden fjerneste strøk paa almenningen.

§ 9. Dersom bygninger, hvortil materialet er tat i almenningen, avhændes til kjøpere, der ikke er bruksberettiget, har sælgeren at erstatte almenningskassen de solgte materialers fulde værdi. Det er derhos forbudt enhver bruksberettiget uten almenningsbestyrelsens samtykke at avhænde materialer eller brænde. Laan til ikke-bruksberettigede er likeledes forbudt.

§ 10. Aavirke saavel fra almenningen som materialer fra dampsagene betales til kassereren inden 1 juli efterat materialerne er mottat. Fra forfaldstid beregnes renter.

Almenningsbestyrelsen har adgang til, hvor den finder det paakrævet, at fordre forskudsbetaling for virket, men erholder da vedkommende 3 % rabat.

§ 11. I maanederne december og januar utleveres ingen materialer fra dampsagene.

§ 12. Havning av gjeter paa almenningen er forbudt i tidsrummet fra 1 november til 1 juni.

§ 13. I tilfælde tvist mellem opsynet og de bruksberettigede vil bestyrelsen paa vedkommendes forlangende avgjøre saken.

§ 14. Overtrædelse av ovenanførte regler er belagt med straf.

§ 15. Fra den tid, disse regler træder i kraft, ophører de ældre bruksregler for almenningen at være gjældende.

## LOV

om ret til fotografier.

**Vi Haakon,** Norges Konge, gjør vitterlig:

At Os er blit forelagt det nu forsamlede, ordentlige Stortings beslutning av 22 april 1909 saalydende:

§ 1. Den, som frembringer et fotografisk billede, har med de av denne lov følgende indskrænkninger eneret til ved hvilkensomhelst fremgangsmaate at gjengi billedet samt at sælge eller paa anden maate utbrede gjengivelser derav.

Med hensyn til fotografier av kunstverker, som er beskyttet efter lov om forfatterret og kunstnerret av 4 juli 1893, er eneretten avhengig av samtykke av kunstnerrettens indehaver.

§ 2. Eneretten er betinget av, at hvert av den eneberettigede frembragt eksemplar av fotografiet paa selve billedet eller kartongen er forsynt med ordet »Eneret« og den eneberettigedes navn.

11 mai.

§ 3. Med hensyn til bestilte fotografier har bestilleren 11 mai. den i § 1 nævnte eneret.

Eneretten til personfotografier kan kun utøves med den avbildede persons samtykke.

§ 4. Naar fotografier eller gjengivelser av saadanne med den eneberettigedes samtykke utgives som en samling, har utgiveren eneret til samlingen som saadan, mens eneretten til de enkelte billeder forblir hos førstnævnte, saafremt andet ikke er avtalt.

§ 5. Tillatt er uten hensyn til bestaaende eneret:

1. Enhver selvstendig benyttelse av et fotografisk arbeide hvorved der frembringes et væsentlig nyt og originalt verk.
2. Enhver gjengivelse i enkelt eksemplar til personlig bruk, der ikke sker i direkte erhvervsøiemed. Paa gjengivelsen skal den eneberettigedes navn og ordet »Eneret« tilføies.
3. Enhver gjengivelse av enkelte fotografier i bøker til skolebruk samt i videnskabelig øiemed. Ved enhver gjengivelse skal saavidt gjørlig den eneberettigedes navn og ordet »Eneret« tilføies.

§ 6. Personfotografier hvortil der ikke eksisterer eneret kan kun gjengives, sælges, paa anden maate utbredes eller offentlig utstilles med den avbildedes samtykke. Dog kan de utstilles av fotografen i forretningsøiemed, saafremt den avbildede ikke forbyr det.

Andre bestilte fotografier hvortil der ikke eksisterer eneret kan gjengives, sælges, paa anden maate utbredes eller utstilles offentlig, saafremt bestilleren ikke har forbudt det.

§ 7. Uten den avbildede persons samtykke kan følgende fotografier gjengives, utbredes og utstilles:

1. Portrætter av aktuel og almindelig interesse.
2. Billeder i hvilke de avbildede personer kun er biting i forhold til det forøvrig fremstillede.
3. Billeder som fremstiller forsamlinger, optog i det fri samt forhold og begivenheter av almen interesse.

§ 8. I retspleiens interesse og for den offentlige sikkerhets skyld kan portrætter gjengives, utbredes og utstilles uten den eneberettigedes eller den avbildedes samtykke.

§ 9. Indehaveren av den fotografiske eneret kan helt eller delvis overdra sin ret til andre.

Saafremt ikke forbehold derimot er tat av den eneberettigede, følger med erhvervelse av ret til gjengivelse av et fotografi altid retten til helt at disponere over den derav frembragte kliché.

I andre tilfælde medfører overdragelse av ret til gjengivelse av et fotografi ikke ret til videre anvendelse end betinget ved overdragelsen.

11 mai. § 10. Eneretten ophører 15 aar efter udløpet av det kalenderaar i hvilket dens første indehaver er død.

For fotografier av kunstverker, som er beskyttet i henhold til lov om forfatterret og kunstnerret av 4de juli 1893, varer eneretten i det tidsrum som sidstnævnte lov bestemmer, saafremt dette tidsrum er lenger end den i nærværende paragraf bestemte frist.

Naar eneretten tilhører fler i fællesskap, blir de 15 aar at regne fra utløpet av den længstlevendes dødsaar.

Utgives billedet i et firmas navn uten opgivelse av personnavn, ophører eneretten 15 aar efter utløpet av det kalenderaar i hvilket billedet offentliggjordes.

Naar indehaveren av eneretten dør, kommer arvelovens almindelige regler til anvendelse paa hans ret.

§ 11. Den som forsætlig eller uagtsom, i strid med nærværende lov, gjengir et fotografisk billede, hvad enten dette sker før eller efter fotografiets offentliggjørelse, eller sælger, utbreder eller utfører til utlandet ulovlige gjengivelser eller indfører til salg, sælger eller utbreder et i utlandet gjengit fotografisk billede, som er gjenstand for eneret her i landet, straffes med bøter samt pligter at betale den forurettede erstatning for forvoldt skade.

§ 12. Den som i begrundet god tro foretar nogen av de i § 11 nævnte handlinger er ikke undergit det i nævnte paragraf hjemlede ansvar, men skal til den forurettede utrede, hvad han derved skjønnes at ha indvundet.

§ 13. Alle i strid med nærværende lov fremstilte eller utbredte gjengivelser og alle til retsstridig gjengivelse bestemte plater, former, klichéer, stener og andre materialer, skal konfiskeres og gjøres ubrukelige for øiemedet.

Istedenfor ubrukeliggjørelse kan den forurettede forlange sig gjengivelserne og materialerne helt eller delvis utlevert mot en godtgjørelse, der ikke maa overstige utgiftene ved deres forfærdigelse.

Hvis den ulovlige handling er foretat i begrundet god tro, kan de ulovlig eftergjorte eksemplar samt plater, former og lignende ikke fordres utlevert eller ubrukbargjort, hvis eieren drar omsorg for, at de tages i offentlig forvaring for ham, indtil eneretten ophører.

§ 14. Den som undlater den i § 5 paabudte angivelse av kilden straffes med bøter.

Erstatningsansvar og konfiskation indtræder ikke i dette tilfælde.

§ 15. Søsmaal for overtrædelse av denne lov kan alene iverksættes av den forurettede.

§ 16. Søksmaal i henhold til §§ 11 og 12 maa være 11 mai anlagt inden 1 aar, efterat retskrænkelsen er kommet til den forurettedes kundskap, samt i ethvert tilfælde, forsaavidt der er spørsmål om idømmelse av straf, inden 2 aar og iøvrig inden 3 aar, efterat den ulovlige handling har fundet sted.

Søksmaal angaaende konfiskation og ubrukeliggjørelse eller utlevering av ulovlige, til offentliggjørelse bestemte gjengivelser eller av udelukkende til ulovlig gjengivelse brukelige materialer kan anlægges, saalænge den ved saadan gjengivelse krænkede ret endnu bestaar.

§ 17. Denne lov kommer til anvendelse paa fotografiske arbeider av norske undersaatte samt paa arbeider av fremmede undersaatte, som først utkommer i Norge.

Under forutsætning av gjensidighet kan nærværende lov ved kongelig anordning helt eller delvis gjøres anvendelig paa verker av et andet lands undersaatte, som ikke først utkommer i Norge.

§ 18. Denne lov træder i kraft 1 januar næste aar. Den kommer til anvendelse ogsaa paa de før dens ikrafttræden frembragte eller offentliggjorte fotografiske arbeider.

Dog skal enhver før lovens kundgjørelse paabegyndt gjengivelse, hvis offentliggjørelse efter den hittil gjældende ret var lovlig, fremdeles kunne sælges eller paa anden maate offentliggøres, selv om dette vilde være forbudt efter nærværende lov.

Det skal ogsaa være tillatt fremdeles at benytte plater, former, klichéer, stener og andre til mangfoldiggjørelse bestemte materialer, som lovlig kunde benyttes efter den hittil gjældende ret, naar deres forfærdigelse bevislig er paabegyndt inden denne lovs kundgjørelse.

De retsforhold som i henhold til den hittil gjældende ret gyldig er stiftet berøres ikke av denne lov.

§ 19. Fra nærværende lovs ikrafttræden ophæves lov om beskyttelse av fotografiske billeder av 12 mai 1877.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter denne beslutning som lov under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 11 mai 1909.

**Haakon.**

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

11 mai.

**Kongelig resolution**

av 11 mai.

1. Approbation meddeles i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 paa den av herrestyret for Ullensvangs herred i Søndre Bergenhus amt under 2 juni 1908 fattede beslutning om særskilte forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet i den inden herredet beliggende Odda bygningskommune, dog med nogen forandringer.
2. De ved kongelig resolution av 23 juli 1902 approberte sundhetsforskrifter for Ullensvangs herred ophæves for Odda bygningskommune fra den tid, ovennævnte sundhetsforskrifter træder i kraft.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Torv, aapne pladser og gater samt rendestener skal rengjøres mindst 1 gang om uken, gaardpladser, portrum og ubebyggede tomter holdes fri for stank.

§ 2. Avfald og anden urenslighet maa ikke henslænges paa steder, hvor de generer ved at utbrede stank, men anbringes i gjødselbinger, priveter eller paa dertil av sundhetskommisionen anviste pladser.

§ 3. Spilde- eller skyllevand maa ledes ind i lukte render eller kloaker, overvand skaffes avløp til rendestener.

§ 4.

a. Priveter, stalder eller opbevaringssteder for gjødsel skal være saaledes beliggende, at fra dem intet tilsig sker til brønd eller vandtak fra hvilke de maa være fjernet mindst 4 meter; de maa ikke ha aapning til vei, offentlig plass eller nabogrund og ikke ligge disse nærmere end 1,50 meter, derhos maa de være saaledes indrettet, at de ikke utbreder stank til bebodd hus eller til steder, hvor næringsmidler tilberedes eller opbevares.

b. Priveter maa tømmes saa ofte det av sanitære hensyn ansees for nødvendig.

c. Bortførelse av privetgjødning maa ske om natten i tætte, lukte vogner efter sundhetskommisionens nærmere bestemmelse.

d. Gjødsling av marker og haver maa ske paa saadan maate, at mindst mulig stank utbreides til omgivelserne.

§ 5. I havnen eller elven maa ikke henslænges døde hunder, katter eller lignende. Disse maa derimot nedgraves paa passende steder saa dypt i jorden, at stank undgaas saavel som vandsig derfra til brønd eller vandtak.

§ 6. Svinehus, stald, fjøs o. s. v. maa ikke ha tak eller væg fælles med vaaningshus; de maa ha tilstrækkelig av lys

og luft og være forsvarlig indredet for dyrenes trivsel. Tøm- 11 mai.  
ning av gjødselbingerne maa foretages saa ofte som dette av  
sanitære hensyn findes paakrævet. Sundhetskommisjonen kan  
forby kreaturhold, hvor sanitære misligheter trods varsel fin-  
der sted.

§ 7. Brønder og vandintak skal holdes fri for skadelige  
tilsig. Brønder skal være overbygget og til en dybde av 1,25  
meter være omgit av et lerlag av mindst 25 cm.s tykkelse;  
de maa renses mindst 1 gang om aaret.

§ 8. Enhver bedrift, hvorved luften forurenses eller stank  
utbredes, som f. eks. slagterier, pølsemakerier, bakerier og  
melkeutsalg, skal være underkastet sundhetskommisjonens til-  
syn og bestemmelser.

§ 9. Melk maa ikke opbevares i rum, der benyttes til  
beboelse eller som soverum.

§ 10. Sundhetskommisjonen kan forby salg av bedær-  
vede eller for sundheten skadelige næringsmidler og om nød-  
vendig paa eierens bekostning besørge dem bortskaffet og til-  
intetgjort; dette gjelder ogsaa giftige tapeter, leketøy, beklæd-  
ningsgjenstande o. s. v.

§ 11. Befindes hus, skoler eller forsamlingslokaler at  
være skadelige for sundheten ved mangel paa tilstrækkelig lys  
eller luft, ved fugtighet eller av andre grunde, kan sundhets-  
kommisjonen paaby manglerne rettet og forby lokalernes bruk,  
indtil dette er skedd.

§ 12. Ved optræden av sygdomme, der kan antages at  
være av smitsom natur, maa anmeldelse til nærmeste læge ske  
i henhold til § 14 i lov om sundhetskommisjoner av 16 mai  
1860. Indtil lægeundersøkelse har fundet sted, maa den syke  
hvis mulig avsondres i særskilt rum og husets folk undgaa  
samkvem med utenforstaaende.

§ 13. Salg av melk eller andre fødemidler fra smittede  
familier maa ikke finde sted uten sundhetskommisjonens til-  
ladelse. I sykerum maa ikke fødemidler opbevares.

§ 14. Barn fra smittet familie maa ikke besøke skolen  
uten sundhetskommisjonens tilladelse.

§ 15. Undlater nogen at utføre de efter disse forskrifter  
ham paahvilende forpligtelser eller de i henhold til disse av  
sundhetskommisjonen fattede beslutninger, kan denne foranstalte  
dem utført paa hans bekostning.

§ 16. Hvor særegne forhold gjør det nødvendig, kan  
sundhetskommisjonen tillate avvikelse fra disse forskrifter.

§ 17. Overtrædelse av disse forskrifter straffes i henhold  
til den til enhver tid gjældende lovgivning.

11 mai.

**Kongelig resolution**

av 11 mai.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Viktens herred i Nordre Trondhjems amt under 19 april 1909 fattede beslutning om nedenstaaende tillæg til de ved resolution av 16 februar 1903 approberte sundhetsforskrifter for Viktens fiskevær:

»Det er forbudt at uttømme avfald (graxe) fra trandampierne paa eller ved havnen i Viktens fiskevær, hvor forholdene er saadanne, at dette avfald driver iland paa bebodde steder av været.«

11 mai.

**Kongelig resolution**

av 11 mai.

De ved den Norske Regjerings resolution av 30 juni 1906 i medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 for et tidsrum av 5 aar fastsatte fiskefredningsbestemmelser for Etnedalens herred, Kristians amt, gives saadant tillæg:

»I vand og tjern hvori der findes abbor skal det være tillatt at anvende ruser eller teiner av hvilken som helst maskevidde; likesaa kan der sammesteds i tiden fra 1 mai til 31 juli, begge medregnet, fra kl. 6 form. til kl. 9 efterm. anvendes finmaskede redskaper ved utlagte vaser eller paa andre steder, hvor hensigten tydelig er at fange abbor.

Dog maa ingen av de nævnte redskaper brukes nærmere ind- eller utfaldsøs end 100 meter, forsaavidt maskevidden er mindre end 32 mm. mellem knuterne i vaat tilstand.«

11 mai.

**Kongelig resolution**

av 11 mai.

I medhold av lov angaaende jagt- og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at det for et tidsrum av 5 aar, regnet fra 1 januar 1910, skal være forbudt at fælde aarskalv av elg inden Smaalenenes amt.

---

 Udgifter: Fred. T. Salicath.